



Arrest

nr. 64 943 van 15 juli 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 18 mei 2011 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 april 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 20 juni 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 juli 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. DE SCHUTTER, die verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers die volgens hun verklaringen België binnenkwamen op 18 januari 2011, verklaren er zich op dezelfde dag vluchteling.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verwerpt de asielaanvraag van verzoekers bij beslissing van 12 april 2011, aangetekend verstuurd op 14 april 2011.

Dit zijn de bestreden beslissingen die luiden als volgt:

Ten aanzien van F.G.:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Roma en staatsburger van Kosovo. U werd geboren op 19 juni 1981 in Peje. U hebt eerst met uw ouders en uw gezin in Gorazdevac gewoond, in de gemeente Peje. Toen de oorlog uitbrak bent u met uw gezin en uw vader naar Podgorica in Montenegro gevlucht. Jullie hebben daar gewoond tot 2003. In 2003 zijn jullie teruggekeerd naar Gorazdevac. Uw ouderlijke huis was echter vernield. Er waren geen ramen en deuren meer. Jullie hebben dan een nacht doorgebracht bij uw buurman S.B.. De volgende dag bent u met uw vader gaan kijken naar jullie huis en stuk grond. Jullie Albanese buurman, S.D., begon te discussiëren met jullie. Hij zei dat hij heeft gevochten voor de grond en dat hij er recht op heeft. Hij was kwaad en viel uw vader aan. Toen u uw vader wou verdedigen, kwamen drie personen S. D. helpen. Zij schopten jullie en zeiden dat ze jullie nooit meer wilden zien. Jullie besloten dan om naar Peje te gaan. Tot aan jullie vertrek hebben jullie gewoond in Shtatori 7, mahala Bates. Tussen 2003 en begin januari 2011 bent u nooit meer teruggekeerd naar uw grond in Gorazdevac. Op 15 januari 2011 vertelde S. B. u op de markt dat S. D. een huis heeft gebouwd op uw stuk grond. U bent onmiddellijk naar Gorazdevac vertrokken om met S.D. te praten. Eens daar dwong hij u om een verkoopovereenkomst te tekenen. Hij wou u 5000 euro betalen voor 10 are maar hij dwong u om te tekenen voor 1 hectare en 31 are grond. Aangezien uw grond veel meer waard is en u hem uiteindelijk ook aan uw kinderen wil nalaten, wilde u in geen geval de overeenkomst tekenen. U dreigde S. D. aan te geven bij EULEX (European Union Rule of Law Mission in Kosovo) waarop hij en drie andere personen u begonnen te slaan. U kon echter wegvlugten. Thuis gekomen hebt u de situatie uitgelegd aan uw vrouw L. K.(O.V. 6753745; CGVS 11/10873). Diezelfde dag kwam S. D. er 's avonds bij u thuis mee dreigen u en uw gezin te vermoorden als u de volgende maandag de overeenkomst niet zou tekenen. S. en nog vier andere mensen begonnen u te slaan. Na ongeveer een halfuur is uw vrouw naar buiten gekomen. Ze begon te roepen om hulp. S. zei dat hij u met rust zou laten als u maandag het contract zou tekenen. Uiteindelijk hebt u toegegeven en beloofd uw grond aan hem te verkopen. U besloot echter onmiddellijk te vertrekken. Op 16 januari 2011 vond u een Albanees die u en uw gezin naar België wou brengen. U bent op 18 januari 2011 aangekomen in België, waar u diezelfde dag nog asiel vroeg.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient er te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient er gewezen te worden op de informatie van het Commissariaat-generaal waaruit blijkt dat de veiligheidssituatie voor RAE (Roma, Ashkali en Egyptenaren) in Kosovo sinds het einde van het gewapend conflict in 1999 aanzienlijk gewijzigd is. Deze informatie werd onder meer door het Commissariaat-generaal verzameld tijdens een recente missie naar Kosovo, die plaatsvond van 15 tot 25 september 2009. Deze informatie is na de missie bevestigd door een continue opvolging van de situatie in Kosovo. Deze informatie is afkomstig van zowel vertegenwoordigers van diverse internationale actoren ter plaatse, alsook van meerdere vertegenwoordigers van de RAE-gemeenschap zelf. Uit continue directe contacten tijdens de missie met lokale actoren is gebleken dat de algemene veiligheidssituatie en de bewegingsvrijheid van RAE in Kosovo en in Peje wel degelijk objectief verbeterd zijn. De veiligheidssituatie wordt over het algemeen als stabiel en kalm omschreven. In diverse regio's van Kosovo werden reeds geruime tijd geen belangrijke etnisch geïnspireerde incidenten meer gemeld of deden zich al lang geen veiligheidsincidenten voor waarbij de RAE-gemeenschap betrokken was. De drie groepen beschikken zo goed als overal over volledige bewegingsvrijheid. In meerdere gemeenten kunnen de RAE vrij bewegen binnen hun eigen gemeente en zelfs daarbuiten, en reizen ze regelmatig naar andere gebieden van Kosovo.

Voorts merk ik op dat waar het UNHCR in zijn 'Position on the Continued International Protection Needs of Individuals from Kosovo' d.d. juni 2006 nog duidelijk benadrukte dat er ten aanzien van alle Serviërs, Roma, en Albanen in een minderheidspositie nog steeds een risico op vervolging gold en dat leden van deze groepen nog altijd aanspraak moesten kunnen blijven maken op internationale bescherming, het UNHCR nu, in zijn Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Individuals from Kosovo d.d. 9 november 2009, richtlijnen formuleert die het wenselijk en geschikt acht dat ze gevolgd zouden worden door de onthaallanden, en tevens benadrukt dat alle aanvragen van asielzoekers uit Kosovo, i.e. inclusief die van de RAE, op basis van hun individuele intrinsieke merites moeten worden beoordeeld.

Wat betreft de door u aangehaalde problemen, dient er vastgesteld te worden dat deze louter interpersoonlijk en gemeenrechtelijk van aard zijn en op zich geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren omwille van hun ras, nationaliteit, religie, hun

behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. U vreest enkel S. D., uw Albanese buurman in Gorazdevac die u dwong uw grond aan hem te verkopen voor een veel te lage prijs. Uit het gehoor op het Commissariaat-generaal blijkt dat u met niemand anders problemen had in Kosovo, noch met andere burgers, noch met de autoriteiten (CGVS, p. 18).

Voorts hebt u niet aangetoond voor de door u aangehaalde problemen geen of onvoldoende beroep te kunnen doen op de hulp en/of bescherming van de in Kosovo aanwezige autoriteiten. Uit uw verklaringen blijkt dat u in het kader van de door u aangehaalde problemen met S. D., die uw grond - waarvan u verklaart een eigendomsakte te bezitten op naam van uw vader (CGVS, p. 12) - inpalmde en illegaal bebouwde, nooit klacht indiende of op een andere manier hulp zocht bij de in Kosovo aanwezige autoriteiten, zoals de KP (Kosovo Police) of EULEX. Ook na de vechtpartij en de doodsb bedreigingen die S. D. op 15 januari 2011 tegen u uitte indien u weigerde uw grond aan hem te verkopen, liet u na klacht in te dienen bij de politie en verkoos u Kosovo onmiddellijk te verlaten (CGVS, p. 14 en 17). Internationale bescherming kan echter pas verkregen worden wanneer alle nationale beschermingsmogelijkheden uitgeput zijn of wanneer de nationale overheden van het land van herkomst geen afdoende bescherming kunnen verlenen. U verklaarde in dit verband dat u bang was uw problemen met S. D. bij de KP, EULEX of een andere organisatie aan te geven omdat hij Albanees is en beweerde hooggeplaatste familieleden te hebben bij de politie en in de magistratuur, hetgeen u echter allerminst wist te concretiseren (CGVS, p. 13-14). Gevraagd of S. D. daadwerkelijk hooggeplaatste familieleden heeft bij de autoriteiten, gaf u toe dit eigenlijk niet te weten en verklaarde u zelf dat hij misschien gelogen heeft hieromtrent (CGVS, p. 13). Verder stelde u geen klacht te hebben ingediend tegen S.D. omdat u bang was voor wraakacties en de autoriteiten u en uw gezin niet dag en nacht kunnen beschermen (CGVS, p. 14). Het is evenwel precies de bedoeling van het indienen van een klacht om bescherming te verkrijgen tegen uw belagers en eventuele verdere problemen die zij zouden kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gesteld van de feiten kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend ook niet optreden. Bescherming impliceert bovendien niet dat u 24 uur op 24 een politieagent toegewezen krijgt, maar dat de personen die u belagen, vervolgd en eventueel gearresteerd worden.

Bovendien blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt dat de bescherming die door de in Kosovo aanwezige lokale en internationale autoriteiten, in het bijzonder KP (Kosovo Police), EULEX en KFOR (Kosovo Force), geboden wordt aan de minderheden als toereikend wordt beoordeeld. Ook Roma, Ashkali en Egyptenaren kunnen in geval van moeilijkheden zonder problemen klacht neerleggen bij de politie. UNMIK (tijdelijke VN missie in Kosovo) en de KP garanderen voor alle etnische groepen, met inbegrip van de RAE, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie behandeld. Ook maakten gesprekken tijdens bovenvermelde missie met RAE-vertegenwoordigers duidelijk dat het vertrouwen van de RAE-gemeenschap in de KP over het algemeen goed is en dat de verschillende gemeenschappen over het algemeen tevreden zijn met het werk van de KP en de KFOR. Bovendien wordt de KP actueel door de Eulex Police Component bijgestaan om de kwaliteit van het politiewerk te verhogen en om ervoor te zorgen dat de KP, los van enige inmenging, alle burgers van Kosovo dient. Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen heeft u dan ook niet aannemelijk gemaakt dat u zich voor uw problemen met uw belagers niet zou kunnen wenden tot de in Kosovo aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten voor het verkrijgen van bescherming, temeer u verklaarde zelf nooit problemen te hebben gehad met de politie of met de autoriteiten (CGVS, p. 18).

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept, is in bijlage bij het administratief dossier gevoegd.

U legde tot slot geen enkel begin van bewijs voor van de door u ingeroepen vervolgingsfeiten, noch enig document dat uw identiteit of reisweg zou kunnen aantonen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

Ten aanzien van K.L.:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Roma en staatsburger van Kosovo. U werd geboren op 11 juli 1983 in Peje. Toen de oorlog uitbrak bent u met uw gezin naar Podgorica in Montenegro gevlucht. Jullie hebben daar gewoond tot 2003. In 2003 zijn jullie teruggekeerd naar Gorazdevac in de gemeente Peje, waar uw schoonvader een huis en stuk grond had en waar u voor de oorlog met uw gezin woonde. Jullie hebben een nacht doorgebracht in Gorazdevac. Uw man G. F.(O.V. 6753699; CGVS 1110862) had echter problemen en jullie besloten dan om naar Peje te gaan. Tot aan jullie vertrek hebben jullie gewoond in Shtatori 7, mahala Bates. Tussen 2003 en begin januari 2011 zijn jullie niet meer teruggekeerd naar Gorazdevac. Op 15 januari 2011 vertelde uw man dat hij problemen had. U

had al de indruk dat er iets was maar u was pas zeker toen de personen waar uw man problemen mee had, diezelfde dag rond 22u naar jullie huis zijn gekomen. U wou de deur opendoen maar uw man zei dat het zijn vrienden waren en dat hij zelf naar buiten zou gaan. Na ongeveer een halfuur bent u gaan kijken wat er gebeurde. U zag dat vijf personen uw man aan het slaan waren. U moest wenen en begon te roepen om hulp. Ze dreigden dat als jullie de volgende maandag niet zouden tekenen voor de grond, ze u, uw man en kinderen zouden vermoorden. Jullie besloten onmiddellijk te vertrekken. Op 16 januari 2011 bent u samen met uw gezin vertrokken uit Kosovo. U bent op 18 januari 2011 aangekomen in België, waar u dezelfde dag nog asiel vroeg.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u uw asielaanvraag volledig steunt op de motieven die door uw echtgenoot, G. F., werden uiteengezet (CGVS, p. 6-8). In het kader van zijn asielaanvraag werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen, die luidt als volgt:

"Vooreerst dient er gewezen te worden op de informatie van het Commissariaat-generaal waaruit blijkt dat de veiligheidssituatie voor RAE (Roma, Ashkali en Egyptenaren) in Kosovo sinds het einde van het gewapend conflict in 1999 aanzienlijk gewijzigd is. Deze informatie werd onder meer door het Commissariaat-generaal verzameld tijdens een recente missie naar Kosovo, die plaatsvond van 15 tot 25 september 2009. Deze informatie is na de missie bevestigd door een continue opvolging van de situatie in Kosovo. Deze informatie is afkomstig van zowel vertegenwoordigers van diverse internationale actoren ter plaatse, alsook van meerdere vertegenwoordigers van de RAE-gemeenschap zelf. Uit continue directe contacten tijdens de missie met lokale actoren is gebleken dat de algemene veiligheidssituatie en de bewegingsvrijheid van RAE in Kosovo en in Peje wel degelijk objectief verbeterd zijn. De veiligheidssituatie wordt over het algemeen als stabiel en kalm omschreven. In diverse regio's van Kosovo werden reeds geruime tijd geen belangrijke etnisch geïnspireerde incidenten meer gemeld of deden zich al lang geen veiligheidsincidenten voor waarbij de RAE-gemeenschap betrokken was. De drie groepen beschikken zo goed als overal over volledige bewegingsvrijheid. In meerdere gemeenten kunnen de RAE vrij bewegen binnen hun eigen gemeente en zelfs daarbuiten, en reizen ze regelmatig naar andere gebieden van Kosovo.

Voorts merk ik op dat waar het UNHCR in zijn 'Position on the Continued International Protection Needs of Individuals from Kosovo' d.d. juni 2006 nog duidelijk benadrukte dat er ten aanzien van alle Serviërs, Roma, en Albanen in een minderheidspositie nog steeds een risico op vervolging gold en dat leden van deze groepen nog altijd aanspraak moesten kunnen blijven maken op internationale bescherming, het UNHCR nu, in zijn Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Individuals from Kosovo d.d. 9 november 2009, richtlijnen formuleert die het wenselijk en geschikt acht dat ze gevolgd zouden worden door de onthaallanden, en tevens benadrukt dat alle aanvragen van asielzoekers uit Kosovo, i.e. inclusief die van de RAE, op basis van hun individuele intrinsieke merites moeten worden beoordeeld.

Wat betreft de door u aangehaalde problemen, dient er vastgesteld te worden dat deze louter interpersoonlijk en gemeenrechtelijk van aard zijn en op zich geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren omwille van hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. U vreest enkel S. D., uw Albanese buurman in Gorazdevac die u dwong uw grond aan hem te verkopen voor een veel te lage prijs. Uit het gehoor op het Commissariaat-generaal blijkt dat u met niemand anders problemen had in Kosovo, noch met andere burgers, noch met de autoriteiten (CGVS, p. 18).

Voorts hebt u niet aangetoond voor de door u aangehaalde problemen geen of onvoldoende beroep te kunnen doen op de hulp en/of bescherming van de in Kosovo aanwezige autoriteiten. Uit uw verklaringen blijkt dat u in het kader van de door u aangehaalde problemen met S. D., die uw grond - waarvan u verklaart een eigendomsakte te bezitten op naam van uw vader (CGVS, p. 12) - inpalmd en illegaal bebouwde, nooit klacht indiende of op een andere manier hulp zocht bij de in Kosovo aanwezige autoriteiten, zoals de KP (Kosovo Police) of EULEX. Ook na de vechtpartij en de doodsb bedreigingen die S. D. op 15 januari 2011 tegen u uitte indien u weigerde uw grond aan hem te verkopen, liet u na klacht in te dienen bij de politie en verkoos u Kosovo onmiddellijk te verlaten (CGVS, p. 14 en 17). Internationale bescherming kan echter pas verkregen worden wanneer alle nationale beschermingsmogelijkheden uitgeput zijn of wanneer de nationale overheden van het land van herkomst geen afdoende bescherming kunnen verlenen. U verklaarde in dit verband dat u bang was uw problemen met S.D. bij de KP, EULEX of een andere organisatie aan te geven omdat hij Albanen is en beweerde hooggeplaatste familieleden te hebben bij de politie en in de magistratuur, hetgeen u echter allerminst wist te concretiseren (CGVS, p. 13-14). Gevraagd of S.D. daadwerkelijk hooggeplaatste familieleden heeft bij de autoriteiten, gaf u toe dit eigenlijk niet te weten en verklaarde u zelf dat hij misschien gelogen heeft hieromtrent (CGVS, p. 13). Verder stelde u geen klacht

te hebben ingediend tegen S. D. omdat u bang was voor wraakacties en de autoriteiten u en uw gezin niet dag en nacht kunnen beschermen (CGVS, p. 14). Het is evenwel precies de bedoeling van het indienen van een klacht om bescherming te verkrijgen tegen uw belagers en eventuele verdere problemen die zij zouden kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gesteld van de feiten kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend ook niet optreden. Bescherming impliceert bovendien niet dat u 24 uur op 24 een politieagent toegewezen krijgt, maar dat de personen die u belagen, vervolgd en eventueel gearresteerd worden.

Bovendien blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt dat de bescherming die door de in Kosovo aanwezige lokale en internationale autoriteiten, in het bijzonder KP (Kosovo Police), EULEX en KFOR (Kosovo Force), geboden wordt aan de minderheden als toereikend wordt beoordeeld. Ook Roma, Ashkali en Egyptenaren kunnen in geval van moeilijkheden zonder problemen klacht neerleggen bij de politie. UNMIK (tijdelijke VN missie in Kosovo) en de KP garanderen voor alle etnische groepen, met inbegrip van de RAE, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie behandeld. Ook maakten gesprekken tijdens bovenvermelde missie met RAE-vertegenwoordigers duidelijk dat het vertrouwen van de RAE-gemeenschap in de KP over het algemeen goed is en dat de verschillende gemeenschappen over het algemeen tevreden zijn met het werk van de KP en de KFOR. Bovendien wordt de KP actueel door de Eulex Police Component bijgestaan om de kwaliteit van het politiewerk te verhogen en om ervoor te zorgen dat de KP, los van enige inmenging, alle burgers van Kosovo dient. Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen heeft u dan ook niet aannemelijk gemaakt dat u zich voor uw problemen met uw belagers niet zou kunnen wenden tot de in Kosovo aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten voor het verkrijgen van bescherming, temeer u verklaarde zelf nooit problemen te hebben gehad met de politie of met de autoriteiten (CGVS, p. 18).

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept, is in bijlage bij het administratief dossier gevoegd.

U legt tot slot geen enkel begin van bewijs voor van de door u ingeroepen vervolgingsfeiten, noch enig document dat uw identiteit of reisweg zou kunnen aantonen."

De door u neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande bevindingen. Uw Kosovaarse identiteitskaart, uitgereikt op 17 november 2009; uw Kosovaars paspoort, uitgereikt op 23 november 2009; uw geboorteattest, uitgereikt op 10 februari 2010; en uw attesten van residentie en staatsburgerschap, uitgereikt op 11 februari 2010 te Peje, bevatten enkel gegevens betreffende uw identiteit, nationaliteit en woonplaats die in casu niet onmiddellijk in twijfel worden getrokken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voeren verzoekers de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4 en 48/5 van de vreemdelingenwet.

Verzoekers werpen op dat, in tegenstelling tot de beweringen van het Commissariaat-generaal, er allerminst sprake is van een significante verbetering in de situatie van Roma in Kosovo sinds 2006 en zelfs sprake is van een stijging van het aantal veiligheidsincidenten. Verzoekers verwijzen hiervoor naar de "Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Individuals from Kosovo" d.d. 9 november 2009 van UNHCR.

Verzoekers betogen dat hun probleem met de Albanese S.D. kadert in de Kosovaarse onafhankelijkheidsoorlog van 1999 toen veel Roma Kosovo waren ontvlucht. Bij hun terugkeer in 2003 werden verzoekers niet toegelaten om hun gronden opnieuw in bezit te nemen nu S.D. beweerde voor die grond te hebben gevochten, waarna het conflict onopgelost bleef tot aan het vertrek van verzoekers begin januari 2011. Het loutere feit dat verzoekers verklaarden geen problemen te hebben met andere burgers in Kosovo noch met de autoriteiten doet geen afbreuk aan het feit dat het incident met S.D. wel degelijk etnisch geïnspireerd was.

Verzoekers waren niet in de mogelijkheid om hulp te zoeken bij de autoriteiten gelet op de acute dreiging waarmee zij volgens hen werden geconfronteerd en waardoor zij besloten om onmiddellijk te vertrekken. Verzoekers stellen zich bovendien de vraag of ze echt wel de mogelijkheid hadden om deze hulp in te roepen en verwijzen hiervoor opnieuw naar de "Eligibility Guidelines" van UNHCR d.d. 9 november 2009 waaruit zou blijken dat het optreden van de Kosovaarse autoriteiten allerminst effectief kan worden genoemd.

2.2. De bestreden beslissing verwerpt de asielaanvraag van verzoekers op basis van het feit dat (i) de veiligheidssituatie van de RAE (Roma, Ashkali en Egyptenaren) in Kosovo sedert het einde van het gewapend conflict in 1999 aanzienlijk gewijzigd is, (ii) het geschil aan de basis van de asielaanvraag van verzoekers interpersoonlijk en gemeenrechtelijk van aard is zodat dit buiten het toepassingsgebied van het vluchtelingenverdrag of de bepalingen van de subsidiaire beschermingsstatus valt en (iii) verzoekers hoe dan ook de mogelijkheid hebben om beroep te doen op de plaatselijke overheden om bescherming in te roepen.

Met betrekking tot de veiligheidssituatie oordeelde de commissaris-generaal terecht dat deze sedert het einde van het gewapend conflict in 1999 wel degelijk aanzienlijk gewijzigd is in positieve zin. De informatie toegevoegd aan het administratief dossier is immers gebaseerd op gegevens bekomen tijdens een missie naar Kosovo, die plaatsvond van 15 tot 25 september 2009. Deze informatie is na de missie bevestigd door een continue opvolging van de situatie in Kosovo (laatste update 14 maart 2011, zie administratief dossier, stuk 1). Deze informatie is afkomstig van zowel vertegenwoordigers van diverse internationale actoren ter plaatse, alsook van meerdere vertegenwoordigers van de RAE-gemeenschap zelf. Uit continue directe contacten tijdens de missie met lokale actoren is gebleken dat de algemene veiligheidssituatie en de bewegingsvrijheid van RAE in Kosovo in het algemeen en in Peje in het bijzonder wel degelijk objectief verbeterd is. De veiligheidssituatie wordt over het algemeen als stabiel en kalm omschreven. Verzoekers brengen geen gegevens bij die deze informatie kunnen weerleggen. Verzoekers verwijzen naar het rapport van UNHCR, Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Individuals from Kosovo van 9 november 2009. Dit rapport verwijst naar de algemene situatie die echter geen afbreuk doet aan de omstandige en meer gedetailleerde informatie waarop de bestreden beslissing is gebaseerd. Dit rapport benadrukt eveneens dat alle aanvragen van asielzoekers uit Kosovo, i.e. inclusief die van de RAE, op basis van hun individuele intrinsieke merites moeten worden beoordeeld. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oordeelde in dezelfde zin in een arrest dat gewezen werd door de Algemene Vergadering op 24 juni 2010. Ook in dit arrest wordt nadrukkelijk de benadering van UNHCR (en bij uitbreiding van het Commissariaat-generaal) onderschreven (CCE, n° 45 396, 24 juni 2010). Hoe dan ook blijkt tenslotte ook nog uit de toegevoegde informatie dat het beleid van de Kosovaarse autoriteiten niet gericht is op uitsluiting of discriminatie doch wel op integratie in het politieke, sociale en economische leven. Er worden gestaag diverse maatregelen op touw gezet (grondwet, antidiscriminatiewet, strategisch integratieplan) om bevordering op het vlak van politieke participatie, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting, tewerkstelling, sociale zekerheid, gelijke rechten, registratie te realiseren. Hoewel dit een werk van lange adem is dat overigens beïnvloed wordt door tal van factoren die het loutere etnische aspect overstijgen (cf. algemene economische malaise, culturele tradities), worden er niettemin concrete resultaten geboekt.

Wat betreft de door verzoekers aangehaalde problemen met hun Albanese buurman die hen met geweld zou gedwongen hebben om hun grond te verkopen tegen een lage prijs, volgt de Raad de verwerende partij waar deze stelt dat deze problemen louter interpersoonlijk en gemeenrechtelijk van aard zijn en op zich geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren omwille van hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Verzoekers erkennen zelf in hun verzoekschrift dat het hier een geschil van gemeen recht betreft en slagen er verder niet in om afdoende argumenten aan te brengen die aantonen dat de commissaris-generaal zijn appreciatiebevoegdheid zou overschreden hebben door hun asielaanvraag als ongegrond te beoordelen. Na het incident in 2003 hebben verzoekers immers maar liefst acht jaar gewacht alvorens opnieuw naar hun grond terug te keren en verder brengen ze geen enkel begin van bewijs aan dat het eigendomsconflict zou kunnen staven zoals bijvoorbeeld een afschrift van de eigendomsakte op naam van de vader waarvan eerste verzoeker beweerde een kopie te bezitten (gehoorverslag, 12 en 14). Als dusdanig wordt er dan ook geen afbreuk gedaan aan de concrete vaststellingen die hun steun vinden in het administratief dossier en op omstandige wijze zijn uitgewerkt in de bestreden beslissing.

Voorts merkt de Raad op dat internationale bescherming slechts kan worden verkregen bij gebrek aan nationale bescherming. Artikel 48/5 van de vreemdelingenwet bepaalt immers dat er slechts sprake kan zijn van vervolging uitgaande van niet-overheidsactoren indien de staat, partijen of organisaties die de staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen geen bescherming kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade. Verzoekers hebben niet aangetoond voor de door hen aangehaalde problemen geen of onvoldoende beroep te kunnen doen op de hulp en/of bescherming van de in Kosovo aanwezige autoriteiten. Uit hun verklaringen blijkt dat verzoekers nooit klacht indienden of op een andere manier hulp zochten bij de in Kosovo aanwezige autoriteiten, hoewel eerste

verzoeker verklaarde zelf nooit problemen te hebben gehad met de politie of met de autoriteiten (gehoorverslag, 18). Eerste verzoeker verklaarde verder geen klacht te hebben ingediend uit vrees voor wraakacties van S.D. waarvan hij eerst beweerde dat deze hooggeplaatste familieleden had bij de politie en magistratuur, hij vervolgens deze uitleg niet wist te concretiseren (gehoorverslag, 13-14) en zelfs uiteindelijk moest toegeven dat hij hieromtrent misschien gelogen had (gehoorverslag, 13). Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat de bescherming die door de in Kosovo aanwezige lokale en internationale autoriteiten, in het bijzonder KP, EULEX en KFOR (Kosovo Force), geboden wordt aan de minderheden als toereikend wordt beoordeeld. Ook Roma, Ashkali en Egyptenaren kunnen in geval van moeilijkheden zonder problemen klacht neerleggen bij de politie. Verzoekers tonen derhalve niet aan dat zij niet op de bescherming van de plaatselijke overheden kunnen rekenen.

2.4. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoekers geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Vluchtelingenverdrag juncto artikel 48/3 van de vreemdelingenwet noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien juli tweeduizend en elf door:

mevr. A. VAN ISACKER,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. K. ROSIER,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER